

Maharashtra Political Science and Public Administration Conference
Reg.No. MAH / 12-83 / Aurangabad F - 985

Volume - 10 No - 3 Issue - 30 Sept-Dec. 2022 ISSN-2347-9639

39Years

VICHAR MANTHAN

National Research Journal of Political Science and Public Administration
(Peer Reviewed Journal)

IJIF
Impact Factor
2.283

महाराष्ट्र राज्यशास्त्र व लोकप्रशासन परिषदेची संशोधन पत्रिका

विचार मंथन

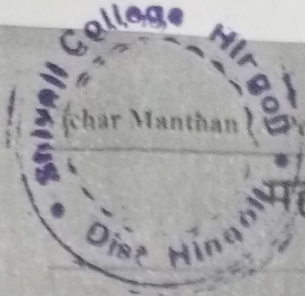
मार्गदर्शक
प्राचार्य डॉ. पी. डी. देवरे

संपादक
प्राचार्य डॉ. प्रमोद पवार

प्राचार्य डॉ. मनोहर पाटील । प्राचार्य डॉ. बाल कांबळे । डॉ. लियाकत खान । डॉ. विठ्ठल दाहिफळे

PRINCIPAL
Shivaji College
Hingoli, Dist. Hingoli

(Vichar Manthan) Peer Reviewed Journal ISSN - 2347-9639 Vol- 10 No-3 Issue-30 Sept-Dec 2022

महाराष्ट्र राज्यशास्त्र आणि लोकप्रशासन परिषद

Reg. No. MAH/12-83/Aurangabad-F-985

VICHAR MANTHAN

विचारमंथन

National Research Journal of Political Science and Public Administration
(A Peer Reviewed Journal)

Vol. - 10, No - 3 Issue - 30 Sept-Dec 2022 ISSN- 2347-9639

◆ Editor ◆

Prin. Dr. Pramod Pawar

Prin. Dr. Manohar Patil

Prof. Dr. Liaqat Khan

Prof. Dr. Ravindra Bhanage

Prin. Dr. Bal Kamble

Dr. Vitthal Dahiphale

Dr. Sandip Nerkar

◆ President ◆

Prin. Dr. Pramod Pawar

Email : pramodpawar1761@gmail.com

Mob : 9423582073

◆ Secretary ◆

Prin. Dr. Manohar Patil

Email : manoharpatil123@gmail.com

Mob : 9422287053

◆ Guided by ◆

Prin. Dr. P. D. Deore

11, Shri Samarth Appartment, Chitrangan Soc.,

Savarkar Nagar, Gangapur Road, Nashik-13

Mob : 9423980457

Maharashtra Political Science and Public Administration Conference

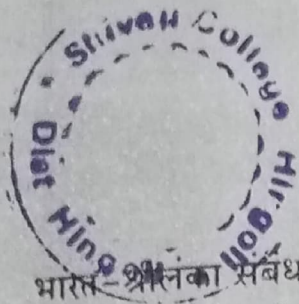
Reg. No. MAH/12-83/Aurangabad-F-985

Visit Us : vicharmanthanjournal.org

E-mail : vicharmanthanjournal@gmail.com

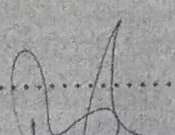
PRINCIPAL

Shivaji College
Hingoli, Dist. Hingoli

* अनुक्रमणिका *

१.	भारत-श्रीलंका संबंध	९
	डॉ. डी. एस. पटवारी	
२.	नवीन आंतरराष्ट्रीय आर्थिक व्यवस्था	१४
	डॉ. प्रमोद राजेंद्र तांबे	
३.	भारत आणि दक्षिण आशिया	१७
	प्रदीप उत्तम वेताळ	
	डॉ. मनीष सोनवणे	२२
४.	ब्रिक्स संघटना आणि भारताची भूमिका	२५
	डॉ. किशोर जगन्नाथ गटकळ	
५.	सार्क संघटनेतील भारताची भूमिका	२९
	डॉ. संजय गायकवाड	
६.	भारतीय परराष्ट्र धोरणातील 'सॉफ्ट पॉवर'ची भूमिका	३२
	मयूर गिरीश पेटकर	
७.	जागतिक राजकारणात अलिप्ततावादी चळवळीची भूमिका	३५
	डॉ. कल्याण गोलेकर	
८.	भारत व चीन संबंध	३८
	डॉ. संजय मोहाडे	
९.	भारतीय परराष्ट्र धोरणातील सातत्य आणि बदल	४३
	डॉ. सुखनंदन ढाले	
१०.	जी-२० आणि भारताचे अध्यक्षपद	४८
	डॉ. रविराज अंबादास वटणे	
११.	रशिया-युक्रेन संघर्षाचा प्रभाव	५४
	डॉ. कल्पना मुरलीधर आहिरे	
	डॉ. गणेश सुकदेव रोडे	
१२.	रशिया-युक्रेन युद्ध आणि त्याचे जागतिक परिणाम	५७
	प्रा. भोये सुरेश मुरलीधर	
१३.	भारत आणि जी-२०	६०
	प्रा. डॉ. ज्योती पापा बिडलान	
	डॉ. प्रमोद राजेंद्र तांबे	
१४.	भारतीय परराष्ट्रीय धोरण : सातत्य आणि स्थित्यंतरे	६५
	प्रा. श्रीमती व्ही. आर. जाधव	
१५.	भारत-नेपाळ संबंधांमधील बदलते आयाम	
	डॉ. सौ. श्रद्धा विनोद कोठावळे	

 PRINCIPAL
 Shivaji College
 Hingoli, Dist. Hingoli

भारतीय परराष्ट्र धोरणातील सातत्य आणि बदल

डॉ. मुख्यनेतृत्व
राज्यशास्त्र विद्यापीठ
शिवाजी कॉलेज, हिंगोली

सारांश

नव्या जागतिक संरचनेत भारताला अधिक व्यापक भूमिका वठवण्याची संधी आहे. त्यासाठी भारताने आदर्शवादी संकल्पनांच्या जोखडातून बाहेर पडून वास्तवाची कास धरायला हवी. गेले काही महिने कोविड महासाथीमुळे झालेले नुकसान भरून काढण्यासाठी जागतिक स्तरावर होत असलेले सहकार्य, लडाखमध्ये चीनबरोबर नव्याने उसळलेला संघर्ष, चीनला अटकाव करण्यासाठी 'क्लाड' गटाच्या स्थापनेला आलेला वेग, अमेरिकेशी भारताने केलेला 'बेका' करार, अमेरिकेत नुकत्याच पार पडलेल्या अध्यक्षीय निवडणुकीत जोसेफ बायडन यांचा झालेला विजय; यासह अन्य काही घडामोडींमुळे आंतरराष्ट्रीय संबंधांची मोठ्या प्रमाणावर चर्चा होताना दिसते. कोविडचा उगम चीनमधून झाला आणि त्यावर नियंत्रण मिळवण्यासाठी चीनने वेळीच पावले उचलली नाहीत. तसेच या संकटाचा लाभ उठवत चीन भारतासह अनेक शेजारी देशांशी असलेल्या सीमावादांमध्ये आक्रमक भूमिका घेताना दिसत आहे. परिणामस्वरूप जागतिक जनमत सध्या चीनच्या विरोधात गेले आहे. चीनचे वर्तन सुधारण्यासाठी किंवा त्याला धडा शिकवण्यासाठी जग नवीन मांडणी करत आहे. आगामी जागतिक संरचनेत भारताला अधिक व्यापक भूमिका वठवण्याची संधी प्राप्त होत आहे. त्या पार्श्वभूमीवर आंतरराष्ट्रीय व्यवहारात भारताने आजवर केलेल्या वाटचालीचा थोडक्यात आढावा घेणे उद्बोधक ठरू शकते.

संज्ञा : परराष्ट्र धोरण, राष्ट्र, सार्वभौम राष्ट्र, राष्ट्रहित, अलिप्ततावाद, वसाहतवाद, साम्राज्यवादाला विरोध, वर्णद्वेष विरोध, जागतिक शांतता, प्रादेशिक सहकार्य, निःशस्त्रीकरण.

प्रस्तावना

परराष्ट्र धोरण म्हणजे देशाच्या सामाजिक-आर्थिक

प्रगतीसाठी इतर देशांशी मैत्रीपूर्ण संबंध राखणे होय. राष्ट्र-राष्ट्रातील संबंध विशिष्ट तत्वे आणि घोरणांवर अवलंबून असतात. अशा तत्वे आणि घोरणांना परराष्ट्र धोरण म्हणतात. परराष्ट्र धोरणाची तत्त्वप्रणाली साधी आणि सोप्या असते. परराष्ट्र धोरणात राष्ट्र-राज्याची राजकीय उद्दिष्टे, नैतिक तत्वे आणि राष्ट्रहिताची परिभाषा यांचा समावेश होतो. राष्ट्र-राज्याच्या निर्मितीशी संबंधित ऐतिहासिक घडामोडी, राष्ट्र निर्मितीची वैचारिक तत्वे, चौकट आणि राष्ट्र-राज्याच्या अस्तित्वाचे तार्किक अधिष्ठान यांच्या संगमातून राष्ट्राच्या परराष्ट्र धोरणाचा उगम होतो. राष्ट्र-राज्यसंस्थेचा प्रकार, अर्थव्यवस्थेचे स्वरूप व राजकीय परिस्थिती, भौगोलिक स्थान आणि सांस्कृतिक जडणघडण यांच्या संयुक्त चौकटीतून परराष्ट्र धोरणाचा आकार प्राप्त होतो. आधुनिक काळात राष्ट्र, राज्यांना आपापल्या राष्ट्रहिताचे रक्षण आणि संवर्धन करण्यासाठी परराष्ट्र धोरण आखण्याची आवश्यकता निर्माण झाली. या संकल्पनेचे आकलन करताना भारतीय जनमानस प्राचीन भारतीय संस्कृतीच्या विचारांचा मोठा पाठ होतो. एकेकाळी ऐहिक आणि आध्यात्मिक पातळीवर संपन्न असलेली भारतीय संस्कृती परकीयांच्या आक्रमणांना आणि नियंत्रणाने लयास गेली. तिची सर्व बाजूंनी लक्षात घेऊन करण्यात आली. शतकानुशतकांच्या विपन्नावस्थेत १९४७ साली बाहेर आल्यानंतर या महान संस्कृतीच्या पुनरुत्थानाच्या प्रक्रियेला आरंभ झाला आणि आपल्या अंगभूत क्षमतांमुळे ही संस्कृती यथावकाश जागतिक मंचावर आपले अपेक्षित स्थान मिळवेल, या आशावादी भारतीय परराष्ट्र व्यवहाराची पायाभरणी झाली. भारताने प्राचीन काळापासून जगातील इतर देशांशी सौहार्दाचे संबंध होते. पण ब्रिटिश राजवटीमध्ये त्यांच्या वसाहतवादी हेतू प्रेरित परराष्ट्र धोरणामुळे भारताच्या इतर देशांशी असलेल्या संबंधांमध्ये बदल झाला.

PRINCIPAL
Shivaji College

Hingoli, Dist. Hingoli

स्वातंत्र्यप्राप्तीचा स्वातंत्र्य काळातच झाली. स्वतंत्र, सांभोधन म्हणून स्वातंत्र्य, प्रादेशिक अखंडता आणि अखंडतापूर्ण संघर्शातच या तत्वांचा अन्वयित परराष्ट्र धोरणाचा प्रभाव केला गेला. स्वातंत्र्यप्राप्तीपासून ते आजपर्यंत देशाच्या परराष्ट्र धोरणनिर्मितीचा पंतप्रधानांचा विशेष प्रभाव दिसून येतो. स्वातंत्र्यानंतर पहिले पंतप्रधान आणि परराष्ट्र धोरणाचे शिल्पकार प. नेहरू यांनी ब्रिटिशांच्या परराष्ट्र धोरणातील कटू अनुभवापासून बोध घेत देशाचे परराष्ट्र धोरण आखले. या धोरणाची अंतिमतावाद, समाहतवाद आणि साम्राज्यवादाला विरोध, वर्णद्वेष विरोध, जागतिक शांतता, प्रादेशिक सहकार्य, निःशस्त्रीकरणाला पाठिंबा ही प्रमुख उद्दिष्टे आहेत. स्वातंत्र्यानंतराच्या काळात या उद्दिष्टानुसार भारताचे परराष्ट्र धोरण निर्धारित केले जात आहे.

उद्दिष्टे

१. भारतीय परराष्ट्र धोरणाचा अभ्यास करणे.
२. स्वातंत्र्यानंतर काळातील भारतीय परराष्ट्र धोरणाच्या वाटचालीचा अभ्यास करणे.

गृहीतके

१. आधुनिक काळात राष्ट्र, राज्यांना आपापल्या राष्ट्रहिताचे रक्षण आणि संवर्धन करण्यासाठी परराष्ट्र धोरण आखण्याची आवश्यकता आहे.
२. भारतीय स्वातंत्र्यप्राप्तीपासून ते आजपर्यंत देशाच्या परराष्ट्र धोरणनिर्मितीवर पंतप्रधानांचा विशेष प्रभाव दिसून येतो.

भारतीय परराष्ट्र धोरणाची वाटचाल

पंडित जवाहरलाल नेहरू यांनी स्वातंत्र्यानंतर सलग १७ वर्षे पंतप्रधानपद आणि परराष्ट्र व्यवहार खाते सांभाळले. महात्मा गांधी यांच्या सहिष्णुता, अहिंसा, नीतीमत्ता या आदर्शवादी विचारांचा पंतप्रधान पंडित जवाहरलाल नेहरूंवर प्रभाव होता. त्यामुळे नेहरूंनीही शांतता आणि नीतीमत्ता या तत्वांचा परराष्ट्र धोरणात वापर केला. मात्र जागतिक वास्तवाकडे त्यांचे दुर्लक्ष झाले. परराष्ट्र व्यवहाराच्या बाबतीत हा काळ विरोधाभासाचा होता. स्वातंत्र्य चळवळीवर नेहरू 'एशियन मॅट्रो डॉक्ट्रिन'ची मांडणी करत होते. 'आशिया हा केवळ आशियाई लोकांसाठी' असे म्हणत कोणत्याही परकीय शक्तीने आशियात तळ ठोकण्यास विरोध करण्याची भाषा

करीत होते. इंडोनेशियातील खोदुंग येथे 'आशिया आशिया' आफिकेतील वनस्कतव देशाची घोषणा करते. 'आशिया' संवाक नवऱ्याची तयारी करत होते. त्याच त्याच वेळी महत्कार्य तय्ये होते. त्यामुळे चीनकडून अखंडता घेऊन पु ओळखता त्याच सतत युवा काण्यानेच धोरण निवडले गेले. नेहरूंनी १९५०च्या दशकात ब्रिटिशांकाळीन भारत आणि चीनमध्ये 'बफर स्टेट' म्हणून काम करण्यात तिबेट 'पंचशील' करत करून चीनचा भार जमल्याचे मान्य केले. ब्रिटिशांचे तारसहार म्हणून तिबेटमध्ये भारताला असलेल्या विजयाधिकार्यावर पाणी सोडले. त्यामुळे इतिहासात पंचयव भारत आणि चीनच्या सीमा एकमेकांचा मिळल्या. जो शत्रु तिबेटच्या फुलीकडे हाया, ती तिपाल्यात भारताच्या दायगी आपणून ठेवला. इतक्या वने, आज भारत संयुक्त राष्ट्रांच्या त्या मुळा समितीचे स्थायी सदस्याचे मिळवण्यासाठी जगजग परछाडत आहे, ते पूर्वी भारताला आपणून देण्यात आले होते. नेहरूंनी ते न स्वीकारता चीनला बहाल केले. आज तोच चीन भारताला या बड्या पाच देशांच्या गटात शिक्यावही करू देत नाही. चिनी आक्रमणांनंतर नेहरू विद्यार्थ्यालाच्या भावनेने खचले. त्यांचे १९६४ साली निधन झाले.

पंतप्रधान लालबहादूर शास्त्री यांची कारकीर्द अल्पजीवी ठरली. मात्र त्यांनी १९६५ च्या युद्धात पाकिस्तानचा खंबीरपणे मुकाबला केला. युद्धसमाप्तीनंतर सोव्हिएत युनियनच्या मध्यस्थीने ताश्कंद येथे शांतता करार झाला आणि तेथेच शास्त्रींचे निधन झाले.

पंतप्रधान इंदिरा गांधी यांनी बंदितांचा भाबडा आशावाद आणि आदर्शवाद सोडून १९७१ साली सोव्हिएत युनियनशी २० वर्षांचा मैत्री करार केला आणि भारताला रशियन टांकगी सामग्रीचा ओघ मुरू झाला. त्याचा १९७१ च्या बांगलादेश मुक्ती युद्धात उपयोग झाला. याच वेळी अमेरिकेने भारतावर दबाव टाकण्यासाठी बंगालच्या उपसागरात नौदल पाठवले होते. यानंतर बरीच वर्षे रशिया भारताचा खात्रीलायक मित्र बनला असून आज भारताची साधारण ६८ टक्के संरक्षणसामग्री रशियाकडून घेतलेली आहे. या रशियन युद्धसामग्रीच्या पुनवठ्याने भारतीय सेनादलांना नवा जोर चढला होता. १९७१ च्या युद्धातील विजयाने आत्मविश्वास दृष्टाकला होता. एकीकडे परराष्ट्र धोरणातील नेहरूंप्रणीत आदर्शवाद स्थाय्य होता. सोव्हिएत युनियनचे १९९१ च्या टांक्यात अंगालक

PRINCIPAL
Shivaji College
Mingoli, Dist. H.

भारतातील विविध देशांची आर्थिक, सामाजिक, राजकीय आणि विशेषतः आंतरराष्ट्रीय संबंधांच्या आनुषंगाने आपली धोरणे बदलताना दिसत आहेत. तेव्हा भारतानेही नवीन बदलत्या धोरणांच्या आनुषंगाने आपले धोरण आता बदलण्यास सुरुवात केली आहे. सध्याच्या घडीला भारताने जगात जे स्थान निर्माण केले आहे तसेच, जगाच्या पटलावर भारताची जी छबी आहे, त्या दृष्टीने विचार करता जगातील कोणत्याही राष्ट्राला भारत व भारताच्या भूमिकेला दुर्लक्षित करून चालणार नाही. मात्र, ज्या वेगाने वैश्विक घटनाक्रम घडत आहेत, त्यावरून त्याच वेगाने विविध देशांमधील संबंध नवीन पद्धतीने परिभाषित होताना दिसून येत आहेत. रशियाचे परराष्ट्रमंत्री सर्गेई लावरोव यांच्या आताच्या भारत यात्रेच्या माध्यमातून नवीन संकेत समोर आले आहेत. महत्त्वपूर्ण म्हणजे या काळात, परराष्ट्रमंत्री एस. जयशंकर यांनी आपल्या रशियाच्या समवेत भारत-रशियाच्या वार्षिक शिखर परिषदेच्या तयारी संदर्भात, आण्विक, अवकाश आणि संरक्षण क्षेत्रातील दीर्घकालीन भागीदारी आणि संबंधांच्या विविध आयामांचा समावेश केला. जगभरातील परिस्थिती बदलत असताना, मुत्सदी स्तरावर वेगवेगळ्या देशांमधील नवीन सामंजस्य विकसित होत आहे. बदलत्या आंतरराष्ट्रीय समीकरणांमध्ये भारताने आपली मजबूत उपस्थिती नोंदविली आहेच. परंतु, ज्या वेगाने नवीन जागतिक घडामोडी घडत आहेत. त्या देशांनुसार संबंधदेखील नव्याने परिभाषित केले जात आहेत. या दृष्टिकोनातून, रशियन परराष्ट्रमंत्री सर्गेई लावरोव यांची भारत भेट नक्कीच महत्त्वाची आहे.^{१२} जगात नवीन मुत्सदी समीकरण तयार होत असल्याने भारत पूर्णपणे तटस्थ राहू शकत नाही. विशेषतः त्या वेळी ज्या वेळी जगात घडणाऱ्या कोणत्याही सामान्य उलथापालथीचा परिणाम भारताच्या हितावरही होऊ शकतो. शीतयुद्धानंतरच्या काळात शांतता आणि सहकार्याची घोषणा जागतिक दृष्टिकोनातून बळकट झाली आहे. परंतु, अमेरिका आणि रशिया यांच्यात प्रत्यक्ष किंवा अप्रत्यक्ष संघर्ष होण्याच्या मार्गाने विविध घुवांचे संतुलन नवीन आकार घेऊ शकते. ही चिन्हे लक्षात घेता, भारत नेहमी जागरूक राहिला आहे. म्हणूनच एकीकडे अमेरिकेशी असणाऱ्या संबंधांना जोपासताना दुसरीकडे रशियाबरोबरच्या जुन्या व बळकट नात्यावर परिणाम होणार नाही, याची दक्षता भारत

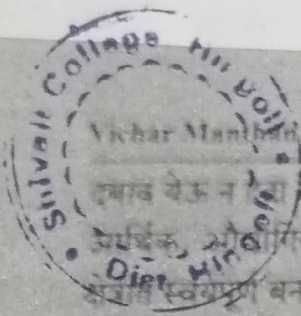
बाळगतांना दिसतो. वास्तविक, या वर्षाच्या अखेरीस भारत आणि रशियादरम्यान वार्षिक शिखर परिषद होणार आहे. या स्तराचे आयोजन करण्यासाठी पूर्वतयारी आवश्यक आहे, म्हणून दोन्ही परराष्ट्रमंत्र्यांमध्ये या विषयावर विशेष चर्चा झाली. परंतु, भारत आणि रशिया यांचा परमाणु, अवकाश आणि संरक्षण क्षेत्रात भागीदारीचा दीर्घ इतिहास असल्याने नवीन परिस्थितीत या विषयावर विचार होणे स्वाभाविक आहे. या व्यतिरिक्त, ऊर्जा आणि प्रादेशिक क्षेत्रातील भारत आणि रशिया यांच्यात वाढीव सहकार्यासह क्षेत्रीय आणि जागतिक विषयांवर ठोस संवाद झाला. खासकरून 'कोविड-१९' या साथीचे आव्हान आहे.^{१३} 'कोविड' प्रतिबंधात्मक लसीविषयी चर्चा होणे ही काळाची गरज आहे.

निष्कर्ष

१. भारताच्या परराष्ट्र धोरणाची स्थूल जडणघडण स्वातंत्र्यपूर्व काळातच झाली.
२. राष्ट्र-राज्यांच्या निर्मितीशी संबंधित ऐतिहासिक घडामोडी, राष्ट्रनिर्मितीची वैचारिक तत्त्व चौकट आणि राष्ट्र-राज्यांच्या अस्तित्वाचे तार्किक अधिष्ठान यांच्या संगमातून राष्ट्राच्या परराष्ट्र धोरणाचा उगम.
३. आंतरराष्ट्रीय पातळीवर सुरू असलेल्या दोन भू-राजकीय घडामोडींमुळे जगातील विविध देशांच्या परराष्ट्र धोरणात बदल होत आहेत.
४. भारतीय नेतृत्वावर शांतता, सहिष्णुता, अहिंसा, नीतीमत्ता या आदर्शवादी कल्पनांचा अतिरेकी प्रभाव असल्याने जागतिक वास्तवाकडे दुर्लक्ष झाले.
५. भारताचे परराष्ट्र धोरण गेल्या काही वर्षांत काहीसे वास्तववादी होताना दिसते.
६. जगातील विविध देशांच्या धोरणातील बदलामुळे भारतानेही आपल्या परराष्ट्र धोरणात बदल करण्यास सुरुवात केली आहे.

समारोप

परराष्ट्र धोरणातील कल्पनाविलास अद्याप पूर्णपणे संपलेला नाही. अलिप्ततावादाची जागा आता 'स्ट्रॅटिजिक ऑटोनॉमी'ने (व्यूहात्मक स्वायत्तता) घेतली आहे. म्हणजे सांप्रतिक किंवा व्यूहात्मक निर्णय घेताना

वाचक वेळ न घेता वाचकपणे निर्णय घेणे, पण, देश जोपर्यंत
आर्थिक, औद्योगिक, संरक्षण, संशोधन आणि ऊर्जा आदी
क्षेत्रांत स्वयंपूर्ण बनत नाही, तोपर्यंत 'स्ट्रॅटिजिक ऑटोनामी'
या संकल्पनेला काही अर्थ नाही. तिच गोष्ट 'सॉफ्ट पॉवर'
किंवा 'मोम्यशक्ती'ची. जगात योगसाधनेविषयी कुतूहल
वाढले, भारतीय चित्रपट लोकप्रिय होऊ लागले. इडली-
वडा-सांबार अशा दोन-चार भारतीय पदार्थांची नावे
ऑक्सफर्ड शब्दकोशात सामील झाली म्हणजे भारताचे
युग अवतरले, असे मानण्याची रीत आजकाल पाहावयास
मिळते. एकंदर परराष्ट्र व्यवहारात या बाबींचे महत्त्व मर्यादित
आहे. हे समजून घेतले पाहिजे. परराष्ट्र धोरण हे मूलतः
आर्थिक-व्यापारी आणि संरक्षणविषयक हितसंबंधांतून
आकाराला येत असते. या दोन्ही आघाड्यांवर आज भारत
निर्णायक वळणावर उभा आहे. या संदर्भात भारत आता जे
निर्णय घेतो त्यावर त्याचे बऱ्याच अंशी भवितव्य अवलंबून
असणार आहे. तेव्हा, निर्णय घेताना तो विचारपूर्वक घेणे
आणि एकदा निर्णय घेतला की, अनेक आघाड्यांवर
युद्धपातळीवर कामाला लागणे, यावाचून गत्यंतर नाही. तसे
करताना फुकाच्या आदर्शवादी संकल्पनांच्या जोखडातून
देशाला बाहेर काढण्याबरोबरच वास्तवाची कास धरणे,
ही मोठी आव्हाने असणार आहेत.

संदर्भ ग्रंथ

१. पाटील, डॉ. वा. भा., (२०१५), भारताचे परराष्ट्र

२. धोरण, जळगाव, प्रशांत पब्लिकेशन्स, १९
३. वाघ, डॉ. एस. एम., (२०१७), भारत शेजार
राष्ट्रे आणि परराष्ट्र धोरण, जळगाव, अर्थ
पब्लिकेशन्स, १९
४. पाटील, डॉ. वा. भा., (२०१५), भारताचे पररा
ष्ट्र धोरण, जळगाव, प्रशांत पब्लिकेशन्स, १५
५. देवळाणकर, डॉ. शैलेन्द्र, (२००८), सयुक्त रा
पुणे, प्रतिमा प्रकाशन, १८
६. तोडकर, डॉ. बी. डी., (२०१५), आंतरराष्ट्रीय
राजकारण, जळगाव, प्रशांत पब्लिकेशन्स, ५८
७. वाघ, डॉ. एस. एम., (२०१७), भारत शेजार
राष्ट्रे आणि परराष्ट्र धोरण, जळगाव, अर्थ
पब्लिकेशन्स, १३
८. पांडे, डॉ. बी. पी., (२०१२), २१व्या शतकातील
आंतरराष्ट्रीय संबंध, औरंगाबाद, चिन्मय प्रकाशन
१४
९. पाटील, डॉ. वा. भा., (२०१५), भारताचे पररा
ष्ट्र धोरण, जळगाव, प्रशांत पब्लिकेशन्स, १०४
१०. पाटील, डॉ. वा. भा., (२०१५), भारताचे पररा
ष्ट्र धोरण, जळगाव, प्रशांत पब्लिकेशन्स, १०६
११. दत्त, व्ही. पी., इंडियाज फॉरेन पॉलिसी सीन
इंडिपेंडन्स, न्यू दिल्ली, एन बी टी प्रकाशन, १७
१२. महाराष्ट्र टाइम्स, २३ ऑक्टोबर २०१५
१३. वाघ, डॉ. एस. एम., (२०१७), भारत शेजार
राष्ट्रे आणि परराष्ट्र धोरण, जळगाव, अर्थ
पब्लिकेशन्स, १११

नवोदीत संशोधकांसाठी

कॉंग्रेस प्राचार्य डॉ. विठ्ठल मोरे पारितोषिक

राज्यशास्त्र व लोकप्रशासन विषयाचे पदव्युत्तर विद्यार्थी/पीएच.डी. संशोधक विद्यार्थी / सहाय्यक
प्राध्यापक फक्त यांचेसाठी महाराष्ट्र राज्यशास्त्र व लोकप्रशासन परिषदेच्या वार्षिक अधिवेशनात प्रत्यक्ष
उपस्थित राहून पेपर सादर करणाऱ्यांकरीता कॉंग्रेस प्राचार्य डॉ. विठ्ठल मोरे पारितोषिक.

उत्कृष्ट संशोधन पेपर सादरीकरण

प्रथम पारितोषिक:- २१०० रुपये रोख सन्मानचिन्ह व प्रमाणपत्र

द्वितीय पारितोषिक - १००१ रुपये रोख सन्मानचिन्ह व प्रमाणपत्र

तृतीय पारितोषिक - ७०१ रुपये रोख सन्मानचिन्ह व प्रमाणपत्र

इतर तीन प्रोत्साहन पर प्रमाणपत्र

(टीप पेपर सादरीकरणासाठी विषय बंधन नाही)

PRINCIPAL
Shivaji College
Hingoli, Dist. Hingoli